

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 29 september 2011 van X, hierna te noemen appellante, tegen het besluit d.d. 30 augustus 2011 van de examencommissie van Tilburg Law School waarbij haar een negatief bindend studieadvies (BSA) voor de Bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid werd gegeven.

De examencommissie, hierna te noemen verweerster, geeft aan dat appellante gehoord is op 19 augustus 2011 naar aanleiding van het door haar ingestelde bezwaar tegen het voorgenomen advies. Uit hetgeen tijdens de hoorzitting door appellante naar voren is gebracht en naar aanleiding van het vermelde in het beroepschrift heeft verweerster geen mogelijkheid gezien tot een minnelijke schikking te komen en heeft derhalve op 10 oktober 2011 verweer gevoerd. De op het geding betrekking hebbende stukken hebben vanaf 10 oktober 2011 ter inzage gelegen.

Op 20 oktober 2011 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellante, vergezeld door haar vader, aanwezig. Namens verweerster verscheen Y.

Tijdens de zitting zijn appellante en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante is de opinie toegedaan dat een negatief bindend studieadvies op haar niet van toepassing is vanwege persoonlijke omstandigheden. Appellante heeft, zoals ze mondeling heeft toegelicht bij de hoorzitting, al sinds vier jaar last van psychische klachten, angst en depressie en heeft ze daarvoor ook specialistische hulp en therapie gehad. De aanvang van haar studie rechten verliep naar wens en ze haalde goede punten. In februari 2011 kreeg ze plotseling een terugval. Ze heeft haar problemen echter pas laat besproken met de studieadviseur, omdat ze zich daarover schaamde en omdat ze er niet naar toe durfde te gaan. Bovendien wist ze niet dat ze mogelijk in aanmerking kon komen voor bijzondere regelingen voor studenten. Nadat ze eenmaal op de hoogte was van de bijzondere regelingen, waaronder ook voor studenten met psychische problemen, heeft ze contact opgenomen met de studieadviseur, die haar in de gelegenheid stelde om drie herkansingen te maken in een aparte tentamenruimte. Vanwege haar klachten heeft ze de laatste twee tentamenperiodes alleen voornoemde herkansingen gedaan en geen reguliere tentamens afgelegd. In totaal heeft ze 26 ects aan studiepunten behaald. Gezien de verleende vrijstellingen (15 ects) behoorde ze, om te voldoen aan de BSA norm van 60 %, 27 ects te behalen. Voor de paper privaatrecht heeft ze bovendien nog het cijfer 9 behaald, maar omdat ze het bijbehorende tentamen niet gemaakt heeft, worden haar daarvoor geen ects toegekend. Ze geeft aan dus maar 1 ects tekort te komen en verwacht, gezien haar hoge cijfers voor de behaalde tentamens, wel degelijk haar studie tot een goed einde te kunnen brengen.

Verweerster voert aan dat zij het door haar verstrekte BSA wil handhaven. Appellante heeft pas op 29 juni 2011 haar studievoortgangsproblemen gemeld bij de studieadviseur en heeft geen contact opgenomen met de studentendecaan. Dit betekent dat er geen gelegenheid is geweest om het causale verband vast te stellen conform art. 31 lid 7.1 van de Onderwijs- en examenregeling 2010-2011 van de bacheloropleidingen van de Faculteit Rechtsgeleerdheid,

hierna te noemen de regeling. Tijdens de hoorzitting inzake haar bezwaarschrift tegen het voorlopige besluit op 19 augustus 2011 heeft ze geen bewijs aangeleverd van haar medische omstandigheden. In het beroepschrift geeft appellante aan dat ze in behandeling is wegens haar klachten. Uit de bij haar beroepschrift gevoegde bijlagen blijkt echter dat de behandeling in december 2009 is gestopt. Verweerster geeft aan dat appellante haar er niet van heeft kunnen overtuigen dat er een causaal verband is tussen de buitengewone omstandigheden conform art. 31 lid 7.1 van de regeling en de geringe studievoortgang cq. dat haar buitengewone omstandigheden in voldoende mate van toepassing zijn om af te wijken van haar eerdere beslissing. Bovendien heeft appellante verweerster er ook niet van kunnen overtuigen dat ze andere geldige redenen had om niet te voldoen aan de gestelde minimumeis in het kader van het bindend studieadvies. Verweerster stelt dat de omstandigheden conform art. 31 lid 7.1 niet in die mate van toepassing zijn, dat daardoor het geringe aantal behaalde ects verklaard kan worden.

Na kennisneming van de gedingstukken, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61 lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

De Bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is aangewezen als een opleiding waarvoor een afwijzend bindend studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan worden gegeven.

Op grond van de toepasselijke wettelijke bepalingen kan een afwijzing slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur (in casu de examencommissie), met inachtneming van zijn/haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Studenten die een beroep willen doen op persoonlijke omstandigheden worden verwezen naar de studentendecaan, die, gehoord de student, een advies uitbrengt aan de examencommissie. Een beroep op persoonlijke omstandigheden dat gehonoreerd wordt, leidt vervolgens tot een uitstel van het BSA. Artikel 31, lid 7.1 van de regeling geeft een limitatieve opsomming van de persoonlijke omstandigheden die in aanmerking komen bij bindend studieadvies.

Appellante beroept zich op medische omstandigheden om uitstel van BSA te verkrijgen. Het college begrijpt dat appellante een moeilijke tijd heeft doorgemaakt, maar is van mening dat van appellante redelijkerwijs verwacht mocht worden dat, waar gebleken is dat de studieresultaten onvoldoende waren, zij het bestaan van de persoonlijke bijzondere omstandigheden, eerder dan zij thans heeft gedaan, aan de orde had gesteld. Het is algemeen bekend en bij de introductie van de studie wordt er specifiek op gewezen dat eventuele bijzondere omstandigheden spoedig gemeld dienen te worden bij de studieadviseur of de

studentendecaan. Appellante had daar dus, gezien haar medische voorgeschiedenis, alert op moeten zijn. Appellante heeft zich echter pas tegen het einde van het studiejaar op het bestaan van bijzondere omstandigheden beroepen. Op basis van het voorgaande concludeert het college dat appellante daarmee niet voldaan heeft aan het vereiste, gesteld in artikel 31, lid 7.2 van de regeling. Deze late melding heeft ertoe geleid dat verweester de gelegenheid wordt ontnomen onderzoek te doen naar het causale verband tussen de studieprestaties en de bijzondere omstandigheden, zo daar sprake van zou zijn in de zin van de regeling, en er is derhalve niet vast komen te staan dat deze omstandigheden ertoe hebben geleid dat het vereiste aantal studiepunten niet werd behaald. Het college is van oordeel dat het alleen al op basis daarvan niet onredelijk is dat verweester bij het nemen van het besluit geen rekening heeft gehouden met de betreffende omstandigheden. Daarnaast heeft verweester naar het oordeel van het college in redelijkheid mogen meewegen dat appellante, gezien de verleende vrijstellingen, slechts het geringe aantal van 27 ects (zijnde 60 % van de 45 ects die nog restte na verlening van de vrijstellingen) diende te behalen van de verplichte eerstejaarsvakken om te voldoen aan de studievoortgangsnorm.

Het college komt op basis van bovenstaande tot het oordeel dat verweester in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen en acht het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 20 oktober 2011 door het College van Beroep voor de Examens.

*Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag.
Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.*